

Аллоҳ таолонинг валий бандаларидан бўлишимизга сабаб бўлувчи 10 та амал

11:00 / 23.01.2021 2233

Учинчи амал

Аллоҳ таолони доим зикр қилиб юриш. Тилда ҳам, қалбда ҳам, амалда ҳам, ҳолда ҳам Аллоҳнинг зикрини тўхтатмаслик. Зеро, банданинг муҳаббатдан насибаси Аллоҳ таолони зикр қилишдан бўлган насибаси миқдорича бўлади.

Киши нимани кўп яхши кўрса, ўшани кўп эсга олади. Аллоҳ таолони кўп яхши кўрса, Аллоҳни, футболни кўп яхши кўрса, футболни, пулни кўп яхши кўрса, пулни, хотинларни кўп яхши кўрса, хотинларни эсга олади. Мўмин-мусулмон киши учун энг маҳбуб нарса Аллоҳ ва Унинг Расули бўлиши керак.

مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلِ لَيْلٍ صَبَّ نَلَا نَعُ، هُنَّ عُلَلِ لِي صَرَّ كَلَامِ نَبَسَنَّا نَع
بَحَّ أُهُلُّ وَسَرُّو لَلِ نُو كَيْ نَأ؛ نَامِ يِلَالِ وَالْحَدَجُّ وَهِيَ فَنُّ كُنْ نَمُ ثَالِثَ لِق
نَأ هَرَكَيْ نَأ وَ لِعَاتِ هَلِ لِي هَبْحُ يِ الْغَرْمُ لَابْحُ يِ نَأ وَ أُمُّ هَا وَسِ أُمِّ هِيَ لِي
دُوَادِ أَبَا أَلِ هَسْمَخْلِ هَا وَرِ رَأْنِ لِي فِ فَ دُقُيْ نَأ هَرَكَيْ أَمِ كَرَفُ كَلِ يِ فِ دُوعِي

Анас ибн Молик розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Уч нарса борки, улар кимда бўлса, иймон ҳаловатини топади: Аллоҳ ва Унинг Расули унинг учун икковларидан ўзга ҳамма нарсадан маҳбуб бўлмоқлари, бир кишига фақат Аллоҳ таоло учунгина муҳаббат қилмоғи ва куфрга қайтишни худди оловга ташланишни ёмон кўргандек ёмон кўриши», дедилар».

Бешовларидан Абу Довуд ривоят қилмаган.

Қайси бир қалб Аллоҳ таолонинг зикри билан ором топмаса, у касалланган, ўлик қалбдир. Чунки, Аллоҳ таоло Қуръони Каримда шундай деб марҳамат қилган:

نُئِيْمُ طَيِّبٌ لِّلَّذِيْ لَا يَرْكُذُ بِالْاِلٰهَةِ اِلَّا لِحُكْمٍ مُّطِطًا وَ اُوْنَمٌ اَنِ دِّلًا
بِوَلُّوْا

«Улар иймон келтирган ва Аллоҳнинг зикри ила қалблари ором топганлардир. Огоҳ бўлингким, Аллоҳнинг зикри ила қалблар ором топур!» (Раъд сураси, 28-оят).

Банда Аллоҳ таолони зикр қилса, Аллоҳ таоло у бандасини зикр қилади. Роббимиз Қуръони Каримда шундай деб марҳамат қилган:

نُورِفِكَتَ الْوَيْلُ اُوْرُكُشَاوُ مُكْرُكُذًا وَيَنُوْرُكُذًا

«Бас, Мени зикр қилинг, сизни эсларман. Ва Менга шукр қилинг, куфр келтирманг» (Бақара сураси, 152-оят)

هٰٓؤُلَآءِ سَلَفًا لِّمَنْ سَلَخِ لَئِيْ لَ اِلٰهٍ اِلَّا هُوَ اَلْحَقُّ هُوَ اِلٰهٌ يُّرٰى صَوْرَتَهٗ يَوْمَ الْحٰقِقٰتِ هُوَ الَّذِيْ
اَعْرَضَ عَنْ اٰنَاو. يٰبِئْسَ مَا يَرْكُذُ بِالْاِلٰهَةِ اِلَّا لِحُكْمٍ مُّطِطًا وَ اُوْنَمٌ اَنِ دِّلًا
بِوَلُّوْا يٰبِئْسَ مَا يَرْكُذُ بِالْاِلٰهَةِ اِلَّا لِحُكْمٍ مُّطِطًا وَ اُوْنَمٌ اَنِ دِّلًا
بِوَلُّوْا يٰبِئْسَ مَا يَرْكُذُ بِالْاِلٰهَةِ اِلَّا لِحُكْمٍ مُّطِطًا وَ اُوْنَمٌ اَنِ دِّلًا
بِوَلُّوْا يٰبِئْسَ مَا يَرْكُذُ بِالْاِلٰهَةِ اِلَّا لِحُكْمٍ مُّطِطًا وَ اُوْنَمٌ اَنِ دِّلًا
بِوَلُّوْا يٰبِئْسَ مَا يَرْكُذُ بِالْاِلٰهَةِ اِلَّا لِحُكْمٍ مُّطِطًا وَ اُوْنَمٌ اَنِ دِّلًا
بِوَلُّوْا

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ салаллоҳу алайҳи вассалам: «Аллоҳ аzza ва жалла: «Мен бандам мен ҳақимда нима гумон қилса, ўшандайман. У Мени зикр қилган чоғда, Мен у биланман. У Мени ичида зикр қилса, Мен ҳам уни ичимда зикр қиламан. У Мени жамоат ичида зикр қилса, М ен ҳам унинг жамоатидан яхшироқ жамоат ичида зикр қиламан. Агар у Менга бир қарич яқинлашса, Мен унга бир аршин яқинлашаман. Агар у Менга бир аршин яқинлашса, Мен унга бир

қулоч яқинлашаман. Агар у Мен томон юриб келса, Мен у томон югуриб бораман» деди», дедилар».

Икки шайх ва Термизий ривоят қилганлар.

Нозимжон Ҳошимжон тайёрлади